

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119268162
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6119268162.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Evy Šofrankovej v právnej veci žalobcu: COFIDIS SA, registračné číslo: 325 307 106, 61 Avenue Halley, Parc de la Haute Borne, 59866 Villeneuve-d' Ascq, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Einsteinova 11/3677, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 50 595 628, právne zast.: Advokátska kancelária Antovszká, s. r. o., so sídlom Bárdošova 2/A, 831 01 Bratislava, IČO: 36 866 881, proti žalovanému Z. X., H.. XX.XX.XXXX, C. XXX XX S. XXX, o zaplatenie 932,28 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 25.02.2020 č. k. 8Csp/120/2019 - 116, jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 872,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 872,90 eur od 02. 04. 2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplatenie úroku vo výške 55,02 eur a zmluvnej pokuty vo výške 4,36 eur z a m i e t a .

III. Sú d p r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 87,26 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca podal dňa 15.04.2019 na súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 932,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 932,28 eur od 02.04.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a právneho zastúpenia. Sú d p o o b o z n á m e n í s a s o žalobou a listinnými dôkazmi zistil nasledovný skutkový stav. Dňa 13.07.2017 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere s výškou úverového rámca 5.000,- eur, pričom aktuálna výška úverového rámca bola dohodnutá vo výške 1.000,- eur. Prvé čerpanie úveru vo výške 872,90 eur bolo viazané na nákup tovaru u predajcu uvedeného v zmluve, pri fixnej výške úrokovej sadzby 15,08 % p.a., RPMN predstavovala 16,15 %, priemerná RPMN bola 10,94 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 30 mesačných splátkach po 35,10 eur s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 15. dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 15.08.2017. Konečná splatnosť úveru bola 15.01.2020. Celková čiastka k zaplateniu bola 1.053,- eur. Žalobca listom označeným ako „Výpoveď zmluvy o úvere a zánik poistenia“ zo dňa 02.01.2018 v súlade s

VOP vypovedal zmluvu, dlh žalovaného vyčíslil na sumu 932,28 eur a poučil ho, že uplynutím výpovednej doby dňa 01.04.2019 sa zmluva o úvere končí. Žalobca predžalobnou výzvou zo dňa 01.04.2019 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 932,28 eur. Žalovaný na predžalobnú výzvu nijako nereagoval, z histórie platieb žalovaného vyplynulo, že v prospech žalovaného neuhradil žiadnu splátku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP a žalobcovi, ktorý bol úspešný v 88 % z hodnoty sporu a neúspešný v 12 % z hodnoty sporu, bol priznaný nárok na pomernú časť náhrady trov konania vo výške percentuálneho rozdielu úspechu a neúspechu v spore, teda v rozsahu 76 %. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva o úvere obsahuje uvedenie výšky RPMN 16,15 %, avšak predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené nie sú, rovnako nie je uvedený ani vzorec na výpočet RPMN. Z tohto dôvodu považoval súd úver za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 16,15 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená výška RPMN 19,51 %. V zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva rovnako neobsahuje rozčlenenie splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má tiež za následok, že je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca si v konaní uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 4,36 eur v zmysle zmluvy. Súd v tejto považoval žalobu za nedôvodnú vzhľadom na neurčité vyjadrenie porušenia zmluvnej povinnosti a nároku na zmluvnú pokutu v uvedenej výške, teda zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute je pre neurčitosť neplatné. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že dôvodný je nárok žalobcu na zaplatenie nesplatenj istiny úveru vo výške 872,90 eur a preto žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy. V prevyšujúcej časti, o zaplatenie sumy 55,02 eur titulom úroku a sumy 4,36 eur titulom zmluvnej pokuty súd žalobu zamietol. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 02.04.2018, teda dňom nasledujúcim po dni uplynutia výpovednej doby. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 v spojení s § 262 CSP tak, že žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 93,63 % a žalovaný v rozsahu 6,37 %, teda medzi pomerom úspechu žalobcu a žalovaného je rozdiel v rozsahu 87,26 % v prospech žalobcu, ktorému vznikol nárok na náhradu trov konania.

3. V zákonom stanovenej lehote podal proti výroku II. a III. tohto rozsudku žalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Záver súdu o uvedení výška RPMN v neprospech spotrebiteľa považuje za nesprávny, nakoľko táto je v zmluve uvedená v súlade s podmienkami na výpočet RPMN. Súd pri výpočte použil kalkulačku slúžiacu na výpočet percentuálnej miery nákladov pre spotrebiteľský úver dostupnú na webovej stránke, pričom dospel k výške RPMN 19,15 %. Žalobca na výpočet výšky RPMN použil rovnakú kalkulačku ako súd, pričom pri svojom výpočte dospel RPMN vo výške 16,15 %. Výška RPMN dojednaná v zmluve teda korešponduje s výškou RPMN určenou v súlade s podmienkami na výpočet. Nakoľko zmluva obsahuje dojednanie o RPMN a jeho výška je správna, bola splnená zákonná požiadavka jednej z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, preto nemožno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. K nesprávnemu právnomu posúdeniu došlo aj pri zhodnotení absencie rozpisu splátok, nakoľko relevantná smernica uvádza iba povinnosť uviesť výšku, počet a frekvenciu splátok bez ďalších požiadaviek. Súd dospel k nesprávnemu záveru, že dojednanie zmluvnej pokuty je pre neurčitosť neplatné. Zmluvná pokuta vo výške 1,2625 % mesačne z každej dlžnej splátky úveru pri porušení povinnosti splácať úver riadne a včas. Žalobca má nárok na zaplatenia zmluvnej pokuty, ak sa žalovaný s úhradou splátky dostane do omeškania viac ako 12 dní od jej splatnosti. Zmluvná pokuta je preto určitá a primeraná s ohľadom na výšku dlhu, ako aj povinnosť, ktorú zabezpečovala. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. a v tejto časti vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené, keďže súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní o veci nevyporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami v predmetnom spore.

6. Súd prvej inštancie už právoplatným prvým výrokom preskúmaného rozsudku (§ 367 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 872,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 872,90 eur od 02.04.2018 do zaplatenia,

všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal napadnutý zamietajúci druhý výrok a závislý tretí výrok o nároku na náhradu trov konania rozsudku súdu prvej inštancie. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne žalobu vo zvyšku zamietol.

7. Ako je zrejmé z obsahu spisu, žalobca uplatňuje voči žalovanému svoj nárok na základe zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 13.07.2017. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský revolvingový úver s výškou úverového rámca 5.000,- eur, pričom aktuálna výška úverového rámca bola dohodnutá vo výške 1.000,- eur. Prvé čerpanie úveru vo výške 872,90 eur bolo viazané na nákup tovaru u predajcu uvedeného v zmluve, pri fixnej výške úrokovej sadzby 15,08 % p.a., RPMN predstavovala 16,15 %, priemerná RPMN bola 10,94 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 30 mesačných splátkach po 35,10 eur s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 15. dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 15.08.2017. Konečná splatnosť úveru bola 15.01.2020. Celková čiastka k zaplateniu bola 1.053,- eur.

8. Medzi stranami nebolo sporné, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzatvorená podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná formulárová), treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv.

9. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Z tohto dôvodu je potrebné na právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom aplikovať spotrebiteľské právne normy, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie.

10. Zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve sa tak nemôžu odchýliť od úpravy uvedenej v Občianskom zákonníku v neprospech spotrebiteľa. V neprospech spotrebiteľa teda nie je možné dohodnúť podmienky plynúce z ustanovení Obchodného zákonníka, ak ustanovenia Občianskeho zákonníka sú pre spotrebiteľa výhodnejšie.

11. Právo na spravodlivý proces, okrem iného, zahŕňa aj právo strany sporu na presvedčivé odôvodnenie rozsudku, ale aj právo, aby v obdobných otázkach súdy rozhodovali rovnako, prípadne sa vyrovnali s odklonom od názoru iného súdu na rovnakú právnu otázku.

12. Súd prvej inštancie na základe svojho výpočtu výšky RPMN považoval predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko výška RPMN uvedená v zmluve nie je totožná s výškou RPMN, ku ktorému dospel súd. Súd však neuviedol presný spôsob výpočtu, ktorý aplikoval, keď dospel k záveru, že RPMN mala byť uvedená vo výške 19,51%, ako mu to vyšlo na portáli ekonomika.sme.sk. RPMN je číselným ukazovateľom, ktorý vyjadruje pomer nákladov spotrebiteľa na získanie finančných prostriedkov od dodávateľa. Jeho výška je závislá od vstupných premenných, ktoré vstupujú do výpočtového vzorca uvedeného v prílohe 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento vzorec je pomerne komplikovaný a správnosť jeho výpočtu závisí od toho, či boli správne v ňom uvedené vstupné hodnoty, osobitne výška čerpaného úveru na jednej strane (získané finančné prostriedky) a na druhej strane všetky poplatky, poistenia a iné náklady spotrebiteľa na vrátenie tohto úveru, teda súhrnne nazvané odplata, ktorú je povinný zaplatiť. Výpočet, ktorý urobil súd na ním uvedenej webovej stránke v tzv. spotrebiteľskej kalkulačke však nebol odvolacím súdom overiteľný. Na výpočet výšky RPMN použil odvolací súd rovnakú kalkulačku ako súd prvej inštancie, pričom pri svojom výpočte zistil RPMN vo výške 16,15 %. Aj na iných webových stránkach umožňujúcich výpočet RPMN odvolací súd zistil, že RPMN bola v zmluve uvedená v správnej výške.

13. Odvolací súd súhlasí aj s námietkou odvolateľa vo vzťahu k povinnosti členenia splátok. Najvyšší súd Slovenskej republiky zjednotil judikatúru zaoberajúcu sa uvedenou právnou otázkou, pričom prijal eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, a teda je potrebné dospieť k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (napr. sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, 4Cdo/65/2018 zo

dňa 26.09.2018, 5Cdo/132/2018 z 29.10.2018, 2Cdo/235/2017 zo dňa 21.12.2018, 3Cdo/45/2018 zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018).

14. Rovnako dôvodná je aj námietka odvolateľa vo vzťahu k neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute pre jej neurčitost' a neprimeranosť. Súd vo svojom odôvodnení uviedol, že dohodnuté znenie zmluvnej pokuty nerozlišuje závažnosť porušenia tej ktorej zmluvnej povinnosti a primeranosť zmluvnej pokuty k porušeniu konkrétnej zmluvnej povinnosti. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere v čl. 7 bod 7.2 ustanovuje oprávnenie žalobcu požadovať od žalovaného zmluvnú pokutu vo výške 1,2625 % mesačne z každej splátky revolvingového úveru, s ktorou sa klient dostal do omeškania o viac ako 12 dní a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Súd prvej inštancie svoje konštatovanie o neurčitosti a neprimeranosti výšky zmluvnej pokuty neodôvodnil, čím zapríčinil nepreskúmateľnosť svojho rozhodnutia v časti posúdenia nároku žalobcu na zmluvnú pokutu.

15. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu o zaplatenie úroku vo výške 55,02 eur a zmluvnej pokuty vo výške 4,36 eur zamietol a vo výroku o trovách konania zrušil v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Úlohou súdu prvej inštancie bude vo veci opätovne rozhodnúť o vyššie naznačených intenciách. Je potrebné sa vyrovnať s obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere a následkami ich absencie podľa ust. § 9 v spojení s § 11 ZoSÚ v znení v čase účinnosti zmluvy s ohľadom na odvolacím súdom posúdenú výšku RPMN a opätovné posúdenie primeranosti a určitosť zmluvnej pokuty. Rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 220 CSP tak, aby z neho bola zrejma úvaha súdu a pôsobilo presvedčivo.

17. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).